

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Folk råbte i munden på hinanden: "Han skal op på korset, han skal op på korset! Vi vil have Barabbas løsladt i stedet! De råbte højere og højere og insisterede på, at Jesus skulle hænges op på korset, og til sidst fik de overtaget. Pilatus gav efter og besluttede at gå ind på deres krav. Han løslod oprøreren og morderen Barabbas fra fængslet, som folk forlangte, og lod dem få deres vilje med Jesus.

Lukasevangeliets 23,23-24

Ham, der virkelig lever

Påskedag beviste Jesus, at han er den, der lever fra evighed og til evighed. Med sin død og opstandelse har han givet alle, der tror på ham, del i det samme evige liv, som han selv har

"Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde?" (Luk 24,5)

Englenes ord, der påskedag lød til de forfærdede kvinder, der kom ud til Jesu grav for at finde hans lig, sætter ord på en dyb virkelighed: Jesus er den, der virkelig lever. Igennem alle tidsaldre har han altid været (Joh 8,58) og vil altid være (Rom 6,9). Døden har ingen magt over ham, men han har magt til at give alle, der tror på ham, et evigt liv, der ligesom hans er stærkere end døden (Joh 11,25-26).

Påskedag er opstandelsesdagen. Men Jesus er mere end blot den opstandne: Han er den, der virkelig lever. Det beviste han med sin opstandelse. For englene måtte den levende naturligvis opstå. Det havde

han også allerede fortalt sine disciple ved flere lejligheder (Luk 9,22), men først senere forstod de, at døden umuligt kunne holde på ham (ApG 2,24).

For Hebræerbrevets forfatter er der en stærk pointe i, at Jesus er den, der altid lever. Det betyder, at Jesu præstedømme er evigt, og at han helt og fuldt kan frelse dem, der kommer til Gud i tillid til det offer, han bragte langfredag, da han gav sig selv (Hebr 7,25-27).

Påskedag hylder vi ham, for hvem døden bare var et komma. Ham, der i sandhed lever. Ham, der har gjort enhver, der tror på ham, lige så lyslevende som han selv er (Kol 2,13-14).

Glædelig påske fra Tro & Mission. Næste nummer udkommer 1. maj.

nlm

FOTO: PICTURE.COM

Coronakrise giver store ekstra udgifter for LM

14 missionærer forlader deres arbejdsland og 28 nationalt ansatte er sendt hjem med løn

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Coronalukninger i Danmark og udlandet kommer til at koste LM's landskasse minimum et millionbeløb i tabte indtægter fra genbrugsbutikker og øgede udgifter til LM's missionærer. Det får nu LM til at hjemsende 28 nationalt ansatte fra hele landet med fuld løn.

Hjemsendelsen sker, fordi en ny lov giver LM og andre danske virksomheder mulighed for at få lønkomensation på 75 procent fra staten frem til 8. juni for at afbøde virksomhedernes

økonomiske udfordringer i kølvandet på de mange corona-tiltag.

14 missionærer har valgt at rejse til Danmark På et ekstraordinært Landsstyremøde den 23. marts besluttede LM's Landsstyrelse (LS) at ændre sin anbefaling til missionærerne. Hvor LS før anbefalede missionærerne at blive i deres respektive lande efter råd fra Udenrigsministeriet, anbefales missionærerne nu at rejse til Danmark.

Anbefalingen er dog ikke et krav, understreger vicegeneralsekretær og missions-

leder Carsten Skovgaard-Holm:

"Uanset om missionærerne vælger at blive eller rejse, har de Landsstyrelsens og den daglige ledelses fulde opbakning."

I alt har 14 missionærer fra LM's tre missionslande fulgt anbefalingen. Desuden har alle volontører i Cambodja forladt landet samt to volontører fra Tanzania.

De ekstraordinære rejser på et tidspunkt, hvor der er stor efterspørgsel på flybilletter, betyder øgede omkostninger for LM. Dertil kommer, at LM's ansatte

afløbnes efter et princip om ens levestandard for LM's ansatte i Danmark og i missionslandene. Det betyder, at de missionærer, der er kommet til Danmark, skal have højere løn, end når de er udsendt.

28 medarbejdere hjemsendt med løn

Samtidig får LM færre indtægter, fordi LM's otte genbrugsforretninger er lukket. I 2019 omsatte butikkerne tilsammen for 9,5 millioner kroner. Heraf blev 4,4 millioner sendt direkte videre til LM's landskasse. Det svarer til en månedlig gennemsnit-

lig indtægt på cirka 365.000 i 2019.

En indtægt som LM formentlig går glip af, hver måned butikkerne må holde lukket.

De øgede omkostninger og reducerede indtægter har fået LM til at hjemsende 28 medarbejdere i Danmark med fuld løn for at få lønkomensation på 75 procent og dermed spare lønudgifter. Ansatte med arbejdsplads i udlandet kan ikke hjemsendes, forklarer generalsekretær Søren Skovgaard Sørensen.

Han tilføjer, at hjemsendelsen sker efter rådgivning

fra Erhvervsstyrelsen:

"Vi ved ikke, hvor meget, det kommer til at koste LM, for vi ved ikke, hvor længe Danmark og missionslandene er lukkede. Men vi gør det her nu, fordi vi gerne vil fastholde vores gode medarbejdere, for at fastholde en sund økonomi og for at handle respektfuldt med de gaver, vi har fået fra vores mange givere."

De 28 hjemsendte LM-folk kommer fra både LM's sekretariat i Hillerød samt fra resten af landet. Der er både deltids- og fuldtidsansatte blandt de hjemsendte.

PETER JENSEN ►► Vi fik lavet den næstbedste løsning, men vi vil allerhelst mødes personligt. Se og mærke hinanden

Nye elevers dag var digital på Solgården

Lørdag den 21. marts præsenterede nuværende elever og personale efterskolen på den næstbedste måde

AF KAJA LAUTERBACH

"Det var, lige som sådan en dag skal være, og vi fik skabt forventning hos både de kommende elever og deres forældre."

Peter Jensen er konstitueret forstander på Efterskolen Solgården i Tarm, hvor de lørdag den 21. marts holdt "Nye elevers dag" digitalt.

"I den nuværende situation kunne det ikke have været bedre. Informationen gik rent ind: Danmark er lukket ned, men vi er lukket op," siger han.

Hjemmeside til dagen
Årsagen til den anderledes

Alle de kommende elever og forældre på Solgården fik en personlig opringsning fra en af skolens lærere. Her er det Mai-Britt Pihl, der underviser på skolen kreativlinje.

"Nye elevers dag" er samlingsforbuddet i forbindelse med corona-krisen.

"Lige så snart vi fandt ud af, at elever og forældre ikke kunne komme her, gik vi tænkeboks for at finde den næstbedste løsning," siger Peter Jensen.

Han og nogle kolleger havde lavet nogle videoer med de nuværende elever, inden

FOTO: SOLGÅRDEN

de blev sendt hjem midt i marts. Her taler de til de nye elever og fortæller dem, hvad de kan glæde sig til. "Planen var, at vi skulle se

dem på "Nye elevers dag", når vi sad sammen," siger Peter Jensen. Videoerne blev lagt på en hjemmeside sammen med

informationer fra forstanderen og lærerne, så nye elever og forældre kunne se dem på forhånd og forberede sig til en personlig telefonsam-

tale med en af efterskolens lærere.

Helst mødes personligt
Selv om forstander og personale på Solgården var glade for den digitale "Nye elevers dag", vil de ikke gøre det igen.

"Vi vil allerhelst mødes personligt. Se og mærke hinanden," siger Peter Jensen.

"Men vi er glade for, at vi har det materiale liggende, som vi kan sende til dem, der gør brug af, at der stadig er ledige pladser på skolen til næste skoleår, og som tilmelder sig senere. Jeg tror, videoerne er med til at skabe nogle gode forventninger hos de kommende elever."

Brug for en ekstra gave i 2020

Det står fast, at corona-situationen kommer til at koste en hel del for LM. I skrivende stund er det svært at sige hvor meget, men jo længere krisen varer, jo dyrere vil det blive. Ekstraudgifterne vedrører blandt andet hjemmeophold for en stor del af vores missionærer samt ekstra rejseudgifter. Samtidig må vi forvente indtægtstab fra genbrugsbutikkerne, som i skrivende stund er lukket på tredje uge. Foreløbige beregninger tyder samlet set på merudgifter i million-klassen.

I årets første tre måneder har LM modtaget gaver for knap 3,3 millioner kroner, hvilket er 650.000 kroner mere end sidste år. Det er dobbelt så glædeligt, fordi der er kommet en enkeltstående stor gave, samtidig med at øvrige givere har givet det, de plejer. Tusind tak for det gode udgangspunkt.

Resursechef Johnny Lindgreen

Forkynder skal være præst

Peter Isaac Techow, der er ansat af LM på landsplan og Bornholms afdeling som forkynder, har opsagt sin stilling pr 31. juli.

Fra 1. august skal han være præst på fuld tid i Københavnerkirken.

Peter I. Techow har været ansat i sin nuværende stilling siden 2018 og var tidligere præst i Bornholmerkirken. *nlm*

ESSENS ►

Ikke en spurv til jorden

AF HENRIK P. JENSEN
LANDSFORMAND
HPJ@DLM.DK

Søndag morgen fik jeg beskeden om, at min svigerfar var sovende stille ind. Kort efter skulle jeg af sted. Jeg gik ud ad den forkerte dør på vores hus, fordi jeg glemte, at jeg dagen før havde parkeret ved den anden dør. Derfor måtte jeg gå ad fliserne om til den anden side. Kort efter ser jeg en død fugl på fliserne.

Straks kom første linje fra sangen til mig: *Ikke en spurv til jorden, uden at Gud*

er med. Jeg har oplevelsen af en Gud, der møder mig midt i sorgen. Gud ledte mig ad en omvej, hvor jeg selv kunne finde trøst og kunne trøste andre – et trøstens ord til mig, et ord at give videre til mine nærmeste og nu også til dig.

"Sælges ikke to spurve for en skilling? Og ikke én af dem falder til jorden, uden at jeres fader er med den" (Matt10,29). Pointen var ikke, at Gud var med mig, men med den spurv, der faldt til jorden. Guds storhed er, at han ser det enkelte menneske, hvis skæbne i den store sammenhæng ikke bemærkes. Jeg fik øjne til at se den lille spurv, som blev Guds redskab til at nå mig og mine nærmeste med trøst. Da jeg vendte tilbage, var den væk, men den kom

til at spille en stor rolle.

"Men på jer er selv alle hovedhår talt. Frygt derfor ikke, I er mere værd end mange spurve" (Matt19,30). Vi er i en tid, hvor frygten fylder i mange af os. En historisk tid, hvor menneskeheden overrumples af kræfter, vi har svært ved at forstå, og forandringer, der sker i en sådan hast, at vi ikke kan følge med. Alle med lederansvar prøver at udøve rettidig omhu, og kort tid efter forandrer besluttelsesgrundlaget sig endnu engang. Risikoen for at begå fejl er stor. I hverdagen ændrer vi adfærd for at beskytte os selv og vores nærmeste. Dagligt konfronteres vi med frygtelige nyheder, og rystes over tab og ofre, mennesker må opleve og være midt i.

Vores håb og eneste trøst er den Gud, vi stoler på. Den Gud, der har talt alle hovedhår. Den Gud, der ser den enkelte og siger: "Frygt derfor ikke, I er mere værd end mange spurve". Gud ser ikke grafer og statistikker. Gud ser det enkelte menneske, og hvert eneste menneske er værdifuldt. Er du ramt af frygten, så læs eller syng sangen *Ikke en spurv til jorden* (SOS 71).

Jeg tænker på dig, som er ramt af sorgen over at miste en af dine nærmeste, eller er ramt af frygten for at blive syg. Jeg tænker på dig, som passer dit arbejde for at holde hjulene i gang, eller tager dig af de ensomme, svage og de syge. Sangen slutter med ordene: "Ikke en spurv til jorden! Det er et ord til dig".

tro & mission

Udgiver

Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 2.700.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave

r20202 for 2. kvartal 2020
t20201 for 1. kvartal 2020

Bibeltitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion

T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
E nlm@dlm.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Idee og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.

Abonnement

Danmark: 425 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 200 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 525 kr. pr. år.
Netabonnement: 200 kr. pr. år (unge under 30 år: 110 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingsservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer

Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 21. april 2020.
Grundpris: Kr. 10,10 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private: 130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/stoet.

AGNES RAHBK ►► Deltagere på tidligere rejser fortæller, at den største oplevelse var at møde mennesker, der er kommet til tro på Jesus, fordi deltagerne har lagt penge i LM's kasse

Mød LM's missionsarbejde i Tanzania

Danske LM'ere og kristne nomader har stor glæde af at møde hinanden

AF KAJA LAUTERBACH

"Det er en kæmpe oplevelse – både for de kristne nomader og for de danskere, der kommer på besøg." Det siger Agnes Rahbek, der er rejseleder på en rejse til Tanzania, som Felix Rejser arrangerer i september og oktober. Hun er tidligere LM-missionær i Tanzania, hvor hun har boet i 15 år. Det betyder, at hun kender landet, kulturen og sproget. 11 af årene boede hun og hendes mand, Carsten, i Iringa, hvor de arbejdede med evangelisation blandt nomadestammer. I 2011 vendte de tilbage til Danmark, og siden har de været på en række kortere ture dertil som pendlermissionærer.

Den bedste oplevelse Ud over mange turiststeder såsom hvide sandstrande og en nationalpark med vilde dyr skal deltagerne på rejsen opleve dele af LM's mis-

Som missionær underviste Agnes Rahbek på bopladsen Tumulenga. Her er det planen, at rejsegruppen skal på besøg.

sonarbejde i Tanzania. De skal blandt andet på besøg hos kristne kvægnomader og holde gudstjeneste sammen med dem. "Det har vi også gjort på

de to andre ture, jeg har været rejseleder på. Formålet er, at danskerne skal møde mennesker, der er kommet til tro gennem LM's arbejde," siger Agnes Rahbek og for-

tæller, at mange deltagere på de to tidligere ture har sagt, at mødet med de nomadekristne var den bedste oplevelse på hele turen. "De fortæller, at de bliver

ydmyge af at møde mennesker, der er kommet til tro på Jesus, fordi deltagerne har lagt penge i LM's kasse," siger hun. "De lokale kristne er også

glade for at møde mennesker, der har støttet missionsarbejdet hele livet. Som en har sagt: 'Vi havde aldrig mødt evangeliet, hvis de ikke havde givet penge, så den bil kunne køre helt herud.'

Lille gruppe Agnes Rahbek forestiller sig, at turen især vil tiltrække LM'ere, der gerne vil opleve missionsarbejdet. Men de andre gange har der også været få andre med, der gerne ville opleve noget autentisk væk fra turiststeder. Der er højst plads til 25 deltagere, og det gør turen mere intim.

"Det betyder, at vi kan være i én bus, og hvis vi var flere, kunne vi ikke komme på besøg på en nomadeboplads, men måtte blive på turiststederne," siger hun. Den lille gruppe giver også mulighed for ved en af de daglige andagter at få besøg af vicebiskoppen fra Iringa, der er formand for bestyrelsen for kirkens nomademission.

Frimenighed vil ansætte volontør til juniorer

RandersKirken har tidligere oplevet, at en volontør også trækker flere unge til menigheden

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Er det småt med unge i kredsen eller frimenigheden? Er der studiemuligheder inden for overskuelig kørselsafstand? Er der en villighed i menigheden til at prøve nogle ting af og give ansvar til unge? Det var der i LM's frimenighed RandersKirken, hvor man for nogle år siden havde Hans Houmaa Jørgensen ansat som volontør. For menigheden fik det den konsekvens, at det gav et frisk pust til forsamlingen og nye ideer. Samtidig trak det flere unge til menigheden, mener frimenighedspræst i kirken Peter Leif Mostrup Hansen. "Vi synes, det har været en win-win situation. Hans fik et studiejob, mulighed for at prøve nogle ting af, og muligheden for at vokse ån-

deligt. Menigheden fik løftet nogle konkrete opgaver og fik en vækst af unge." **Hvorfor ikke flere?** Randers er med sine 62.500 indbyggere Danmarks sjette største by og den næststørste by i Østjylland efter Aarhus. Byen er placeret omkring en halv times kørsel nord for Aarhus i bil eller med offentlig transport, og boligpriserne er væsentligt lavere end de aarhusianske. Dermed er Randers en oplagt kandidat til at have en stor LM-menighed med mange studerende og mange småbørnsfamilier med erhvervsaktive forældre, der pendler frem og tilbage til Aarhus. Det er der bare ikke. Med 36 voksne medlemmer er menigheden ikke lille efter LM-forhold, men sammenlignet med byens størrelse

kan det undre, at menigheden ikke er større, eller at der ikke er flere LM-forsamlinger i byen. "36 voksne er ikke en lille flok. Men som frimenighed, har vi en drift, der kræver mange resurser. Der er et arbejde i at drive organisationen og varetage relationen til medlemmerne, når medlemmerne ikke kan bruge folkekirkens ydelser," siger Peter Leif Mostrup Hansen. **Godt for begge parter** Efter de gode erfaringer med at have en volontør vil menigheden gerne prøve at ansætte en volontør igen – denne gang til LMBU-arbejdet. "Vi vil gerne fokusere mere på teen-arbejdet. Vi har en kombineret børne-junior-klub, hvor vi har kontakt til folk, der ikke kommer fast i noget kirkeligt. Nogle af

børnene er så gamle, at vi ved årsskiftet får brug for en teenklub," siger præsten. Ud over den evangeliserende opgave for børnene og eventuelt også deres forældre er der god plads til at prøve egne ideer af i RandersKirken, mener han: "Hos os er der kort fra ide, at vi prøver noget af. På den anden side er vi heller ikke blege for at lukke ting ned, der ikke virker – heller ikke selv om det har kørt i flere år. Det betyder, at det er et godt miljø at prøve ting af i." "Det er en god mulighed for at vokse personligt, og det vil vi gerne hjælpe til med. Måske kan man spille klaver, men kommer fra et sted, hvor der er tre andre, der er bedre. Hos os er der måske ikke tre andre, og det kan give volontøren frimodighed at mærke, at der er brug for ham eller hende."

Dertil kommer, at man lærer noget i samarbejdet med de frivillige og i de samtaler med præsten og ledelsen, som man naturligt får løbende. **Ikke kun Randers** Da menigheden havde en volontør ansat, oplevede de, at det trak flere unge til. "Vi fik pillet ved forestillingen om, at man absolut skal bo i Aarhus eller København. Vi fik en god ungdomsflok op at stå på 10-15 stykker. Jeg tror primært, det er relationerne, der gør det." Faktisk er det blevet lidt af en mission for frimenighedspræsten at pille ved den tanke, nogle unge har, at man skal bo i enten København eller Aarhus, når man skal studere. "Jeg vil gerne udfordre centraliseringen. For mig handler det ikke kun om at

I RandersKirken har en volontør der god plads til at prøve egne ideer af, mener frimenighedspræst Peter Leif Mostrup Hansen.

lokke folk til Randers, men om at få nogle folk lidt væk fra storbyerne," siger han og tilføjer, at der naturligvis også er brug for kristne i Aarhus og København.

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

2 lærere og 1 klubpædagog søges pr. 1. august samt 1 pædagog pr. 1. maj 2020

Vi søger 2 lærere (heraf 1 fastansat og 1 årsvikar) samt to pædagoger, der sammen med os vil arbejde på at skabe barnets bedste skole.

Lærerstillingerne er på hhv. 80-100% og 60-80%.

Pædagogstillingerne er på hhv. 50-80% og 60-70%

Ansøgningsfrist 14. april 2020

Læs mere på
www.skrif.dk
Fasanvej 18, Skjern
tlf. 97351360

Sømandsmissionær/souschef til Nuuk

Til sømandshjemmet i Nuuk søger Sømandsmissionen en sømandsmissionær/souschef med særligt ansvar for mission og diakoni. Fuldtidsstillingen ønskes oprettet for minimum tre år, og vi tilbyder en møbleret tjenestebolig og kostordning.

Vi forventer: Du skal være stedfortræder for bestyrerparret på sømandshjemmet, hvor du også vil have nogle opgaver. Du skal deltage i daglige skibs- og havnebesøg og får ansvar for diakonale aktiviteter og samarbejdet med de danske volontører.

Vi tilbyder: Et job med ansvar og høj grad af selvstændighed i et kreativt arbejdsmiljø, hvor du kan ideudvikle og få ting til at ske. Der er kolleger, du kan dele din kristne tro og dit liv med, lederfællesskab og tilbud om sprogkursus. Desuden er der en fantastisk natur i verdens mindste hovedstad.

Se mere om jobbet på
www.sømandsmissionen.dk
eller på www.soemandshjem.gl

Ansøgning sendes på mail senest den 10. maj 2020 til generalsekretær, Nicolaj Wibe, nw@somandsmissionen.dk, tlf. +45 2369 9664.

Sømandsmissionen

MARIA KRISTESEN ►► I enkenetværket er der nogle, som også er kristne, og som ved nøjagtigt, hvordan jeg har det, og som forstår mine følelser og min afmagt

Fællesskab i liv og sorg

Maria Kristesen og hendes døtre er med i et kristent enkenetværk. Her har de fælles håb om at skulle se afdøde familiemedlemmer igen

AF KAJA LAUTERBACH

"Når dagene er særlig triste, og savnet stort, er det dejligt at have mulighed for at ringe eller skrive til en fra netværket. Det er nogle, som også er kristne, og som ved nøjagtigt, hvordan jeg har det, og som forstår mine følelser og min afmagt."

Det siger Maria Kristesen fra Løgumkloster. For knap fire år siden døde hendes mand af leukæmi efter et kort sygdomsforløb på fire måneder.

"Pludselig stod jeg som 40-årig og med tre mindre børn helt alene i hverdagen. Det føltes så uvirkeligt," siger hun.

Maria glæder sig over, at hun har mødt masser af omsorg fra familie, venner og menighed.

"Men derfor er jeg alligevel alene i hverdagen med både mit eget og pigernes savn. De andre har deres eget liv, som går videre, og sådan skal det også være. Mange af dem ved ikke, hvordan det er at miste, lige meget hvor gerne de end vil sætte sig ind i det," siger hun.

"Dertil kommer, at jeg virkelig har mærket, at vi er blevet båret i bøn. Og i LM i Løgumkloster, hvor vi kommer, bliver der stadig bedt for os her fire år efter."

At fortælle igen og igen er terapeutisk
Enkenetværket er en del af Indre Missions familiearbejde. Gruppen blev dannet, lige inden Marias mand døde, og en anden, der var med i netværket, inviterede hende med.

Gruppen består af cirka ti voksne med hjemmeboende børn. De bor alle i Jylland og samles hver ottende uge på skift hos hinanden til sammenskudsfrokost, og så snakker de sammen om eftermiddagen, inden de slutter af med en gryderet eller pizza. Imens leger, spiller og snakker børnene.

"Vi voksne begynder altid med en runde, hvor vi taler om, hvad der fylder hos os hver især. Hvis der er nye med, tager vi en runde, hvor vi fortæller lidt om os selv,

Maria Kristesen oplever, at enkenetværket har givet hende og de tre døtre meget, som hun ikke tror, almindelige sorggrupper kan give.

i troen på, at deres far er hjemme hos Gud," siger hun.

"Men i enkenetværket møder pigerne og jeg en gensidig forståelse. At vi alle er kristne, betyder også, at vi har et fælles håb om at skulle ses igen og en tro på, at Gud er med os i det, der sker."

Enkers og fraskiltes sorg er meget forskellig
Tidligere var IM's aleneforældrearbejde både for enker og for fraskilte. Men i dag er det adskilt, og enker og fraskilte har hver deres netværk. Det, synes Maria, er en god ting, da de to grupper oplever ting, der er meget forskellige.

"Jeg tror på mange måder at vores sorg er lige stor. Men sorgen efter skilsmisse er en anden form for sorg end efter død, og man kan ikke relatere til hinandens sorg," siger hun.

"Den fraskilte føler sig ofte mislykket, forladt og svigtet, mens man som enke tænker: 'Gid jeg havde min ægtefælle'."

Selv om både enker og fraskilte er aleneforældre, ser Maria også en forskel der.

"Vi er som enker alene med børnene fuldtid, hvor fraskilte, der måske ligger i konflikt med deres ex, nogle gange ville ønske at stå alene med opdragelsen," siger hun og tilføjer, at hun har flere gode venner, der er skilt, og kender en del til deres problematikker.

Maria understreger, at hun ikke siger, at enker har det sværere end de fraskilte.

"Tværtimod tror jeg ofte, de har det langt sværere end os. Men at lave et fælles netværk fungerer ikke. Derfor er jeg glad for, at man har delt det op."

hvornår og hvordan vi mistede," siger Maria.

"Man bliver mærkelig nok ikke træt af at fortælle den samme historie igen og igen, og hver gang man fortæller historien, er det terapeutisk."

Børnene oplever, at de ikke er de eneste
Maria forklarer, at netværket har givet hende og de tre døtre meget, som hun ikke tror, almindelige sorggrupper kan give.

"Vi møder forståelse fra mennesker, som står i samme situation som os – også trosmæssigt. Godt nok har vi mistet på mange forskellige måder: ulykker, sygdom, selvmord og en enkelt ved mord. Men vi er fælles om at stå alene med vores børn, lektier, hus, skole-hjem-samtaler og så videre, og den sorg og det afsavn, vi føler, ved vi, at de andre i gruppen også føler."

Marias døtre, der i dag

er mellem ni og tretten år, er også meget glade for at være med i netværket.

"I skolen var de andre børn hurtigt videre i livet, mens sorgen og savnet blev ved med at fylde hos dem. De følte sig også lidt 'Palle alene i verden', fordi de aldrig havde hørt om andre, der havde mistet en forælder," siger hun.

"Men gennem netværket har de fundet ud af, at de ikke er de eneste. Her er nogle børn, der ved nøjagtigt, hvordan de har det, og som kender deres smerte, usikkerhed og angst for at miste den ene forælder, de har tilbage."

Det er ikke lykkedes for Maria at finde en kristen sorggruppe, som børnene kan komme i.

"Jeg har ikke lyst til, at de skal komme et sted, hvor det er en, der ikke er kristen, der skal trøste. Jeg er bange for, at det vil forvirre dem, og at de vil blive anfægtet

PETER LEIF MOSTRUP HANSEN ►► Vi skal ikke nødvendigvis droppe det, vi i forvejen laver, men vi må prioritere anderledes, så vi kan være mere sammen. Det er den største udfordring

LM skal forkynde, at Jesus er kraften til at leve som kristen

Inspirationen fra amerikanske Soma skal ikke kopieres i Danmark. Det handler om bibelske mønstre, siger projektansat i LM-gruppe, der netop har udgivet ny bog

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Små fællesskaber, der mødes i hjemmene, lever med i hinandens liv, taler bibelske pointer ind i hinandens glæder og sorger og engagerer sig i naboer og lokalmiljø for at sprede evangeliet. Alt sammen på et fundament af, at de gode gerninger ikke skal gøres for at behage Gud, men fordi Jesus allerede har gjort alt, hvad der skal til, for at mennesker kan blive både frelst og leve i ham.

Det er SOMA-visionen, som nu i tre udgivelser er blevet malet læsere i LM og lignende missionske bevægelser for øjnene over de sidste tre år med inspiration fra det amerikanske kirkenetværk, der er opkaldt efter det græske ord for legeme: soma. Den nye bogudgivelse *Når Jesus fylder*, der er anmeldt i dette nummer af *Tro & Mission*, taler det samme sprog. Bag udgivelserne står en projektgruppe under LM, hvor frimenighedspræst i RandersKirken Peter Leif Mostrup Hansen er deltidsansat.

Tro & Mission har sat ham stævne for at spørge ind til, hvad målet med udgivelserne egentlig er, om de har kastet den ønskede frugt af sig, og om det overhovedet kan lade sig gøre at oversætte den amerikanske SOMA-vision til danske LM.

Jesus er også kraften til livet

"I LM er vi gode til at advare mod loviskhed," siger han og bruger et udtryk, der i Bibelen betegner, at man gør gode gerninger, for at overtale Gud til at frelse en.

"Til gengæld har vi ikke været gode til at sætte ord på det kristne liv. Vi er gode til at prædike, hvad Kristus har gjort for mig, men ikke at Kristus lever i mig."

Når så den kristne skal leve sit liv i hverdagen kan reaktionen blive, at man laver sit eget regelsæt, hvor

Det missionale fællesskab er først og fremmest et hvilefællesskab, fordi man sammen med andre troende skal minde hinanden om at leve som disciple af Jesus, mener frimenighedspræst Peter Leif Mostrup Hansen.

noget synd er værre end andet, eller at man bliver meget optaget af, hvad man bør gøre for Jesus, anfører frimenighedspræsten.

"Det, vi kan lære fra Soma, er, at kraften til kristenlivet også er at finde i Jesus. Vi skal ikke køre efter de hvide knoers taktik, hvor vi spænder musklerne og arbejder hårdt i egen kraft."

Frimenighedspræsten understreger, at det ikke er en ny tanke i LM, at Jesus ikke blot er frelser, men også kraften til at leve som en kristen.

"For eksempel skrev tidligere LMH-forstander Frits Larsen i sin tid om nåden som opdrager til et helligt liv ud fra Titusbrevet (Tit 2,11-12). Vi har brug for at genopdage, at vi får det, vi har brug for til hverdagen i Jesus."

Bibelske mønstre – ikke metoder

Peter Leif Mostrup Hansen håber ikke, at de, der læser de tre udgivelser, lader sig slå ud over, at det kan synes uvirkeligt at oversætte til en dansk hverdag.

"Det er vigtigt, at vi ser de bibelske mønstre, som de lever efter. De har nogle forhold, som vi ikke har i Dan-

mark. Men at vi er kaldet til at velsigne andre mennesker – det gælder også i Danmark. Vi skal ikke kopiere deres metode, ligesom vi heller ikke nødvendigvis kan kopiere en metode fra København i Bylderup-Bov."

Han glæder sig især over Somas fokus på at være synlige kristne. Det ligger i tråd med det fokus, der har været i nyere tid i LM på venskabsevangelisation, men hvor anken dengang lød, at ikke-kristne ikke skulle ses som missionsobjekter, lyder Soma-svaret, at det må være naturligt for en kristen, at man ønsker, at alle mennesker lærer Jesus at kende.

"Jeg tror, vi har brug for at blive udfordret på, at vi skal være stolte kristusvidner, dér hvor vi er. Mange af os er hoppet med på den udskamning af tro, der foregår i vores samfund. I USA er det lettere at være religiøs, men kristne møder også kritik og Soma-folkene er også nødt til at være modkulturelle – blot på andre måder."

En kæmpe kulturel udfordring

En af hjørnesteenene i de tre udgivelser fra Soma er det "missionale fællesskab",

hvor små grupper fra menigheden mødes ofte for at leve sammen og drive mission sammen. Selv om første udgivelse kom i 2017, ser frimenighedspræsten ikke, at det fungerer nogen steder i Danmark – heller ikke i hans egen cellegruppe.

"Jeg tror, det er en kæmpe udfordring for os. Vi er så præget af en individualistisk kultur, som vi må udfordre, for den er ikke bibelsk. Jo, vi frelses som enkeltpersoner, men vi lever som fællesskaber. Det er et bibelsk mønster, som vi har underprioriteret."

Men målet er ikke det missionale fællesskab, mener han. Målet er, at mennesker lever som Guds børn sammen med hinanden.

"Målet er, at fællesskabet i missionshuset eller kirken bliver mere end et forkyn-delsesfællesskab, og at bibelstudiegruppen bliver mere end en teologisk nørdklub. Vi har brug for fællesskaber, hvor vores facader kan pilles ned, uden at vi går i stykker," siger han og sammenligner med, at man i et godt ægteskab lever så tæt sammen, at man ikke kan opretholde sine facader, men må forholde sig til sine fejl og mangler.

Han tror også, at LM'erne har brug for at øve sig i at komme med bibelsk opmuntring i menneskers konkrete situation, sådan som det også gøres af Soma-folkene.

Det kræver dog, at man ikke skammer sig over sin tro, men reelt mener, at den er en hjælp i livets svære situationer, mener han og giver et eksempel:

"Når der er kriser som for eksempel den nuværende coronaepidemi, er vi ofte gode til at dele trøstende bibelvers og lignende. Det skal vi lære at gøre i alle livets forhold."

Nødt til at prioritere og give afkald

Hvis det skal ske, tror han, at LM'erne er nødt til at give afkald.

"Det er svært at finde tid til at være nok sammen. Vi skal ikke nødvendigvis droppe det, vi i forvejen laver, men vi må prioritere anderledes, så vi kan være mere sammen. Det er den største udfordring."

"Vi må også give afkald på vores stolthed over, hvor flot vores hjem skal se ud, før vi åbner det, eller hvor god maden skal være," tilføjer han og siger, at her er den

Målet er, at mennesker lever som Guds børn sammen med hinanden, minder Peter Leif Mostrup Hansen om.

danske og amerikanske kultur meget ens.

Han tror, at der er mange, der i mødet med inspirationen fra Soma bliver udmattede, fordi det føles som endnu en opgave oven i en række andre opgaver i menigheden, hjemmet og på arbejdet.

"Måske skyldes trætheden, at vi tror, at vi er kaldet til det hele. Vi er som enkeltpersoner kun kaldet til en lille del og til at være trofaste i det. Her er fællesskabstanken virkelig en styrke," siger han.

"Det er også klart, at hvis vi måler det gode liv ud fra de parametre den ikke-troende måler efter, nemlig økonomi, oplevelser og så videre, er det klart, at man bliver træt. Spørgsmålet er, hvad der er mit ideal – hvad stræber jeg efter?"

Derfor mener han, at det missionale fællesskab først og fremmest er et hvilefællesskab, fordi man sammen med andre troende skal minde hinanden om at leve som disciple af Jesus.

"Det er dét, Soma særligt skal inspirere os til. Det handler ikke først og fremmest om, hvordan vi skal leve som kristne, men snarere om, hvor kraften skal komme fra. Vi har brug for at genopdage, at kraften til at leve som kristne i hverdagen skal komme fra Jesus. Vi får det, vi har brug for hos ham."

FOTO: PHERE.COM

TEMA

PÅSKE – FRIHED FRA DØDEN

BIBELEN OM FESTEN I HIMLEN:

» Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem. Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet

Johannes' Åbenbaring 21,3-4

» Jesus talte til dem i lignelser: Himmeriget ligner en konge, der holdt sin søns bryllup

Matthæusevangeliet 22,1

» Fasten skal blive til fryd og glæde og til gode festdage for Judas hus

Zakarias' Bog 8,19b

» På den dag skal bjergene dryppe af most og højene flyde med mælk

Joels Bog 4,18a

» På dette bjerg skal Hærskarers Herre holde festmåltid for alle folkene, et festmåltid med fede retter og ædel, lagret vin. Så opsluges på dette bjerg sløret, det slør, der ligger over alle folkene, det dække, der er bredt over alle folkeslag; døden opsluges for evigt. Gud Herren tørrer tårerne af hvert ansigt.

Esajas' Bog 25,6-8a

» Salige er de, der er indbudt til Lammet bryllupsfest.

Johannes' Åbenbaring 19,9

» Mange skal komme fra øst og vest og sidde til bords med Abraham og Isak og Jakob i Himmeriget

Matthæusevangeliet, 8-11

JENS OLE CHRISTENSEN » Liv i "uendelige mængder" handler ikke kun om, at det varer evigt. Det er nemlig et liv sammen med Gud og hans folk uden det, der piner og plager

Liv i uendelige mængder

En kristen har to projekter, mener sognepræst Jens Ole Christensen: at forlænge det midlertidige liv og at nå frem til det evige liv

AF KAJA LAUTERBACH

"Mennesker længes efter en verden uden pandemier. Et fristed uden sygdom."

Det siger Jens Ole Christensen, der er sognepræst i Fredens og Nazaret Sogn i København og tidligere generalsekretær i LM. Han tilføjer:

"Det kommer, når Gud ny-skaber verden. Jesus siger nemlig ikke, at de kristne skal evakueres til et andet sted, men at verden skal fornyes, så den bliver smuk, dejlig og ren som på skabelsens morgen."

Han anfører, at på den nye jord skal der være "liv i uendelige mængder", og forklarer, at det ikke kun betyder, at livet skal vare altid.

"Det handler også om kvalitet. Det er nemlig et liv sammen med Gud og hans folk uden det, der piner og plager," siger han.

"I beskrivelsen af den nye jord i Johannes' Åbenbaring 21 står der, at der hverken skal være sorg, skrig eller pine. Det omfatter også feber og hoste."

Større end at overleve Sognepræsten understreger, at det imidlertid først er på den nye jord, at lidelse er væk.

"Når vi læser Paulus' breve, ser vi på den ene side, at han anerkender lidelser her i livet. For eksempel opfordrer han til at græde med de grædende," siger han.

"Men Paulus siger også, at lidelserne her intet er at regne mod den kommende herlighed (Rom 8,18), og det

Det vigtigste for en kristen er at nå frem til den store fest i Guds rige i al evighed.

kan næsten lyde, som om han ikke tager lidelserne alvorligt."

Men det er ikke Paulus' hensigt, forklarer sognepræsten.

"Han minder om, at der er noget, der er større og bedre end at overleve for eksempel corona – og det er at være frisk til at kunne deltage i den store fest i Guds rige i al evighed."

Den 64-årige sognepræst indskyder, at man skal passe på ikke at tage det skriftsted ud af sin sammenhæng, og at han aldrig kunne finde på at citere det, når han står over for et forpint og lidende menneske.

Forlænge midlertidigt liv Jens Ole Christensen er ikke i tvivl om, at man skal bekymre sig om at overleve.

"Myndighedernes projekt lige nu er at forlænge det midlertidige liv. Dem skal vi vise lydighed over for, og det skal også være vores projekt," siger han.

Jesus ville også gerne være med til at forlænge det midlertidige liv – det var derfor, han gjorde bespisningsunderet, forklarer han og tilføjer, at Jesus og hans folk har to projekter, og det store projekt er at nå frem til den verden, hvor alle pandemier er slut.

"For mig er det en angstdæmpende tanke at skelne mellem de to projekter og at fokusere på, hvad det vigtigste er. Hvis det lille projekt mislykkes, er det store der stadig."

Derefter slår han fast, at

forholdet til næsten skal være styrepind for alt, hvad man gør.

"Vi skal handle, så vi tjener vores næste. Og vi tjener ikke vores næste ved at fare rundt og sprede smitte. I de første dage af corona-krisen havde jeg en løs hånd, når det gjaldt at mødes til sjælesorgssamtaler, men er nu gået over til at gøre det på Skype, selv om det kan være upersonligt," siger han.

"Og så skal vi give øvrigheden en fornuftig kvajekvote. De handler uden landkort, og jeg husker, hvor udfordrende det kan være som leder at skulle træffe beslutninger i den slags situation."

Virtuel kirkegang Men hvad kan man så gøre for at styrke sin åndelige sundhed på rejsen mod den nye jord?

Her er der intet nyt under solen, siger Jens Ole Christensen:

"Man skal høre Guds ord, samtale om det, bede til ham, søge fællesskab med hans folk, forkynde Guds ord. Og i en krise, som vi lever i nu, skal vi være kreative i at finde virtuelle måder at gøre det på."

"Med forsamlingsforbudet har Gud lukket en dør for, at vi kan holde møder og gudstjenester, men han har åbnet et vindue ud i den digitale verden," siger han og fortæller, at antallet af "kirkegængere" formodentlig var fordoblet i Nazaret Kirke den 22. marts.

Her holdt han sin prædiken på Facebook, og han

kunne se, hvor mange – men ikke hvem – der fulgte med. Han ved også, at der var folk fra sognet, som normalt ikke kommer i kirken, der hørte med.

"Måske er det vindue kun åbent i kort tid, så vi skal være kreative og udnytte det, så vi kan invitere alle med til festen."

Gud giver små portioner Jens Ole Christensen opfordrer igen til at opsøge Guds ord og nærværet og stilheden med ham, hvor han kan styrke og give kraft:

"Det er et livsvilkår for kristne, at livsglæde og trosglæde får man ikke på forskud, men vi modtager hver dag nok til den dag."

"Men Gud har lovet, at som din dag er, skal din styrke være. Han giver os 'i dag vort daglige brød', ligesom han hver dag gav israelitterne en portion manna i ørkenen. Det er som en fjeldvandrer i Norge, der går fra hytte til hytte – eller man går med Bibelens ord 'fra kraft til kraft' (Sl 84,8)."

En anden ting, der kan give kraft til livet som kristen, er at opsøge glæder i stort og småt, mener Jens Ole Christensen og nævner en række eksempler:

"Lige nu skinner solen fra en skyfri himmel. Min krop fungerer. Der er stadig mennesker, der har brug for mig. Jeg har fået Guds tilgivelse for i dag."

"Det er en del af kristen livskunst, og det modvirker, at man bliver for krisebevidst."

At opsøge glæder i stort og i småt er med til at give kraft til livet som kristen, siger sognepræst Jens Ole Christensen.

TEMA

LIS LIMBORG ►► Livet er skrøbeligt. Vi har brug for et håb, der er større end det, vi selv er herre over og kan præstere

Glæder mig, til jeg kan løbe i Himlen

Lis har hele sit liv siddet i kørestol og har problemer med at trække vejret. Trods det har hun en ukuelig livsglæde, som hviler i troen på et evigt liv efter døden

AF KARIN BORUP RAVNBORG

"Hvor er jeg glad for, at jeg har fået troen på Jesus og lært hans kærlighed at kende. Det giver mig styrke til at leve i noget, som først bliver helbredt, når jeg engang kommer hjem til Gud."

Sådan siger 61-årige Lis Limborg fra Hillerød. En alt for tidlig fødsel, hvor hun ikke fik ilt nok, gav hende skader på centralnervesystemet. Det betyder, at hun er lam fra armene og ned, sidder i kørestol og er afhængig af hjælp til de fleste basale ting. Desuden har hun udviklet en medfølgende lungesygdom, som gør hende ekstra sårbar – ikke mindst i denne tid med risiko for corona-smitte.

Alligevel frygter Lis ikke døden, og hun lader sig ikke kue af sin livssituation. Den kristne tro, hun fik med sig fra sit barndomshjem, bærer hende i de vanskeligheder og begrænsninger, hun står over for.

"Jeg har oplevet, at Gud altid vil være hos os i alle situationer. Det gør mig tryk," siger hun.

Mødte Gud i en drøm

Da Lis var 16 år gammel, blev hun tilbudt en operation af en læge, der mente, han kunne hjælpe hende med at komme til at gå. En

Lis Limborg er aktiv i Kirke Care. Her oplever hun, at kørestolen ikke en hindring – snarere en døråbner.

"Jeg får nærkontakt med rigtig mange mennesker, som viser mig respekt for den, jeg er, og det, jeg gør," siger hun.

stor flok unge fra den kristne ungdomskreds, hun kom i, bad for hende. Operationen mislykkedes. Men mere end at ærgre sig over, at hun ikke blev helbredt, var Lis' største bekymring, hvordan hun skulle fortælle det til de mange unge, der havde bedt for hende.

"Jeg kunne jo ikke gå tilbage til dem og sige, at Gud havde fortrudt. Hvad skulle jeg sige, så de ikke mistede troen og tilliden til ham? Jeg bad meget til Gud om at vise mig, hvad jeg skulle gøre."

Få dage efter operationen, hvor Lis lå og døsede, fik hun en drøm, som hun selv betegner som en nærdødsoplevelse: Hun så sig selv løbe på en eng hen mod et stærkt lys, og hun hørte Gud tale.

"Han sagde til mig: 'Tag det roligt, Lis. Jeg ved godt, hvad I spørger om. Men jeg

FOTO: FINN HANSEN

skal bruge dig, som den, du er. Og du skal få lov til at gå senere hjemme hos mig! Det var ikke det svar, jeg ventede. Men det var det svar, jeg skulle bruge – et løfte om evigt liv og glæde hos ham."

Med kørestolen i nattelivet

Trods sit fysiske handicap og de begrænsninger, det medfører, lever Lis et aktivt liv. Hun er engageret i arbejdet i Grønnevang Kirke, der ligger tæt på hendes hjem, så det er nemt for hende at

køre derhen i sin elektriske kørestol.

Hun har i mange år været engageret i kirkens børne- og ungdomsarbejde og er også – når arbejdet ikke er lukket ned – med på gaden som frivillig i Kirke Care, der er et tværkirkeligt diakonalt initiativ i Hillerød midtby. En lille time før midnat får hun assistance af sin hjælper til at få "Kirke Care-jakken" på og blive kørt ned i byen, hvor en lille gruppe af frivillige mødes for at bede, inden de går ud i nattelivet.

For hende er kørestolen

ikke en hindring – snarere en døråbner.

"Jeg får nærkontakt med rigtig mange mennesker, som viser mig respekt for den, jeg er, og det, jeg gør."

Ikke så få børn har i tidens løb fået en tur med Lis i kørestolen eller hængt bagefter den på rulleskøjter, hygget og holdt i hånd. Og mange unge har nydt godt af Lis' nærvær på konfirmandlejre og i ungdomsgruppen.

Forår og opstandelse
Som alle andre oplever Lis

selvfølgelig også afmagt og bekymring i hverdagen, men hun er taknemmelig for, at Gud har givet hende et lyst sind, så hun stadig kan nyde hans gode gaver til hende, som for eksempel en køretur ud i det spirende forår.

"Det er fantastisk, at Gud kan dreje alting til, at jeg stadig har glæden. Og det er en glæde, der varer ved – også på den anden side af døden. Alt det, jeg ikke når at få her i livet, det får jeg hjemme i Himlen."

"Livet er skrøbeligt. Det bliver vi især mindet om lige nu med corona. Jeg kan ikke gå, men der skal kun et pust af virus til at ramme os, så bliver vi alle sat til vægs. Vi har brug for et håb, der er større end det, vi selv er herre over og kan præstere."

Her er netop påskens budskab om, at lidelsen og døden ikke er det sidste, en kæmpe trøst for hende:

"Opstandelsen er en fantastisk ting. Tænk, at være omsluttet af den kærligste styrke, der har sit udspring i det, som Jesus har gjort for os."

"Jeg glæder mig da til at kunne løbe rundt i Himlen. Men det, jeg glæder mig aller mest til, er at skulle se alle dem igen, som jeg elsker. At se al den kærlighed, der er omkring mig også nu, blive foldet helt ud. Det bliver skønt."

En vej ud af tomheden

Påskedag minder om, at den troende en dag skal befries fra kroppens forgængelighed

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Påskedag har mange betydninger. Med sin opstandelse bliver Jesus bekræftet som Guds søn (Rom 1,4), og Gud bekræfter, at Jesu stedfortrædende død for os har skaffet os retfærdighed (Rom 4,25). Men Jesu opstandelse betyder også, at den tomhed, som skab-

ningen er underlagt, en dag skal fjernes.

Tomhed for familien og for fællesskabet

Alt det skabte er underlagt tomhed, skriver Paulus (Rom 8,20) og definerer tomheden som en trældom under forgængeligheden.

At mennesket en dag skal forgå og dø, er meningsløst og tomt. Ikke bare for den

enkelte familie, der mister en af sine kære, men også for de større fællesskaber såsom arbejdspladsen, lokalsamfundet og menigheden.

Døden betyder, at alle oparbejdede erfaringer og hårdt tillærte evner til sidst må opgives og ansvaret overdrages til nye, der ikke har den samme viden og rutine. En dag må den sirligt anlagte

have overdrages til nogen, der måske ikke luger ukrudt. Og positionen på jobbet eller i menigheden må gives videre til en, der ikke kender rutinerne lige så indgående og skal bruge mange år på at oparbejde den samme viden og erfaring.

Døden er opslugt og har ingen magt
Men påskedag minder

menigheden om, at en dag skal kroppens forgængelighed og dermed alle de konsekvenser, døden har for samfundet, familien og menigheden være fortid (Rom 8,23). Ligesom Jesus vandrede lyslevende ud af graven påskedag, skal de troende en dag gøres levende, og døden skal tilintetgøres, siger Paulus (1 Kor 15,23-26).

Fra den dag skal de opstandne ikke længere have forgængelige kroppe (1 Kor 15,52), men leve evigt sammen med Gud (1 Thess 4,17). For når synden er sonet og ikke længere hersker i menneskets krop, har døden ingen magt (1 Kor 15,55-56).

Derfor er påskedag en forsmag på en verden uden forgængelighedens tomhed.

TEMA

LARS FREDERIKSEN ►► Det er mit håb, at de pårørende må mærke mit nærvær i forløbet. Jeg bringer normalt kun det åndelige på banen, hvis jeg bliver spurgt direkte

For mig er døden en vinding

For bedemand Lars Frederiksen er det at håndtere døde et job som alle andre. Men for ham som kristen er det en daglig påmindelse om det evige livs håb hos Gud

FOTO: KARIN BORUP RAVNBORG

For knap fem år siden blev Lars Frederiksen tilbudt et job som bedemand. Han slog til efter moden overvejelse – og efter at have været på en dags praktik med sin nuværende arbejdsgiver for at finde ud af, hvordan han reagerede i mødet med en død.

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Der er stille på kontoret hos NordBegravelse i Hillerød. Men normalt er kalenderen fyldt med aftaler om bisættelser eller samtaler med pårørende, men ikke i denne uge, fortæller bedemand Lars Frederiksen.

Det er, som om hele verden holder vejret i en tid, hvor corona-situationen pludselig kan betyde, at mange dør på samme tid. Det håber man i begravelsesforretningen selvfølgelig ikke sker, men realistisk set betyder et nyt anmeldt dødsfald kunder i butikken. Det er en del af den komplekse virkelighed for en bedemand, der arbejder med døden hver dag.

Inde i det tilstødende lokale står en række tomme kister og urner udstillet. Det er her, de pårørende bliver vist rundt, når de kommer for at få de praktiske aftaler på plads. Uden for garagen står den ene af de to rustvogne, der skal have skiftet til sommerdæk.

Fra musik til kister
"Jeg havde aldrig nogen-

sinde forestillet mig, at jeg skulle være bedemand. Før tænkte jeg ofte på døden og den kommende verden, men det er blevet meget mere konkret nu, hvor jeg hver eneste dag står med døde mennesker mellem hænderne. Det er for mig en daglig påmindelse om livets forgængelighed og løftet om et evigt liv hjemme hos Gud," siger den 52-årige tidligere musik konsulent i LM.

Han er født og opvokset i Vestjylland, uddannet med handel- og lagerekspedition, tog siden en uddannelse som pædagog og arbejdede som leder af en naturbørnehave på Bornholm, hvor hans kone Lisbeth er fra, og hvor parrets tre døtre er født. Siden flyttede familien til Nordsjælland, hvor Lars Frederiksen i ti år arbejdede på LM's sekretariat med musikudgivelser, sangskrivning og oversættelser af nyere, kristne sange. Herefter arbejdede han en kort periode som kirketjener i Hillerød Kirke.

"Da jeg stoppede i LM, havde jeg ingen anelse om, hvad jeg skulle. Jeg startede som kirketjener med den

tanke: 'Så må vi se, hvad Gud vil'."

En anderledes bedemand
I sit nye job mødte han mange forskellige typer bedemænd. For mange af dem virkede det bare som et arbejde. De fleste var ikke med til begravelsen inde i kirken, men sad blot med deres telefon ude i våbenhuset, indtil kisten skulle bæres ud. Men så mødte han Leif Jonasson, hans nuværende chef, og mærkede, at han var anderledes.

"Faktisk var jeg helt overbevist om, at han var kristen. Han sad med inde i kirken under begravelsen, sang med på salmerne og bad med på fadervor. Det var først lang tid efter, hvor jeg fortalte ham det, at han sagde: 'Nej, jeg tror ikke på noget'."

Mødet med Leif og hans måde at møde de pårørende på gjorde indtryk på Lars, og da han senere blev tilbudt et ledigt job i hans begravelsesforretning, slog han efter moden overvejelse til.

"For mig var det tydeligt Guds ledelse. Jeg havde aldrig før beskæftiget mig

med døde, og jeg blev også nødt til at være ærlig over for Leif og sige, at jeg ikke vidste, hvordan jeg ville reagere i mødet med en død. Men det gik faktisk rigtig godt. Jeg var med ham på en dags praktik, hvor jeg kørte med på sygehuset og var med til at lægge en død i kiste. Det havde jeg det egentlig godt nok med, og så blev jeg ansat."

Professionel distance
Siden juni 2015 har Lars Frederiksen været bedemand i den virksomhed, som Leif driver sammen med sin kone, Mette. Han er selv lidt overrasket over, hvor naturligt jobbet er blevet for ham.

"I begyndelsen var det da noget specielt at arbejde med de døde, men i dag tænker jeg ikke over det. Det er lidt faren i det, at det går hen og bare bliver et arbejde" siger han.

"Selvfølgelig er der nogle situationer, der er mere ubehagelige end andre. Når man for eksempel kommer ud til en, der er fundet død efter tre uger, en der er indebrændt eller kørt over af et tog, eller man står med

forældre, der lige har mistet deres barn. Det er ikke spændende, men det hører med, og jeg har det o.k. med det."

Derfor er det vigtigt at holde en professionel distance i arbejdet, erkender han.

"Jeg sidder ikke og græder. Det er ikke min sorg. Hvis jeg skulle tage alle de tragiske historier med hjem hver gang, kunne jeg ikke overleve."

Han er også bevidst om, at det ikke er hans opgave at give de pårørende sjælesorg, men at henvise til en præst.

"Det er mit håb, at de må mærke mit nærvær i forløbet, så de får en oplevelse af, at der er noget, der er anderledes – lidt, som jeg selv oplevede det med Leif. Jeg bringer normalt kun det åndelige på banen i de tilfælde, hvor jeg bliver spurgt direkte. Det, jeg kan gøre, når jeg sidder bag rattet på vej ud til en afdød, er at bede en lille bøn for familien, at der må være noget, der kan få dem til at se Guds ord og trøst ind i situationen."

Døden er ikke det sidste
Her er sange og salmer en

Der er et håb, der brænder dybt i mig.
Det giver kraft og styrke til hver dag.
Et glimt af herligheden, blot et fingerpeg,
dog tvivlens dødsårsag:
I Kristus står jeg ren og god,
for jeg er rensat i hans blod.
Min største længsel og mit dybe håb:
At se ham, som han er!

Med dette håb jeg løfter blikket trygt.
Selv død og grav har nu et andet skær.
Han er mit værn og våben mod al sorg og frygt,
og han er altid nær.
Igennem verdens sorg og savn
han kalder mig, sit barn, ved navn.
Han bøjer sig og tager mig i favn
og bærer mig helt hjem.

Det er et håb, som trodser tidens tegn,
det løfter blikket over grav og død,
så fuldt af liv og glæde som en forårsregn
og sommersolens glød.
Når lidelsen og smerten dør,
blir intet længere som før.
Usigelig og stor er glæden, når jeg
da ser ham, som han er.

Tekst og melodi: Stuart Townend og Mark Edwards.
Oversat til dansk af Lars Frederiksen

kæmpe styrke, siger Lars Frederiksen og nævner blandt andet sangen *Der er et håb*, som han oversatte til dansk i sin tid som musik konsulent (*Sange og Salmer* nummer 320).

"Det er en sang, som bærer mig, og som skal synges til min begravelse. Vi kan håbe på så meget – at det bliver godt vejr på lørdag, og at corona-krisen snart er overstået. Det er dybest set bare ønsker, som vi ikke har nogen indflydelse på. Men det kristne håb er noget helt urokkeligt, som intet, end ikke jordens undergang, kan ændre på," siger Lars og understreger:

"Døden er ikke skræmmende for mig, for jeg er overbevist om, at jeg går til noget bedre. Døden har ikke det sidste ord. Jeg kan selvfølgelig godt bekymre mig for, hvilken død, jeg skal få: Vil det blive et langt og smertefuldt sygdomsforløb, eller får jeg en tagsten i hovedet? Det tror jeg, vi alle gør os nogle forestillinger om. Men jeg frygter ikke døden og det at møde Gud som dommer, for jeg kan hvile i det, han har fuldbragt."

KIRKE ►

BØRGE HAAHR ANDERSEN ► Vores håb er, at vi får kontakt med en ny målgruppe, og at vi skaber et tilbud, som også flere kvinder vil finde attraktivt

Ny uddannelse med vægt på formidling, diakoni og ledelse

DBI tilbyder fra sommeren 2020 en uddannelse, der skal appellere til nye målgrupper

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Fra sommeren 2020 kan man blive uddannet i praktisk teologi på Dansk Bibel-Institut (DBI) i København. Uddannelsen fokuserer på praktiske fag såsom sjælesorg, diakoni, formidling, ledelse og international mission.

"Det er en uddannelse, som man både kan bruge som international missionær og til det, man i folkekirken kalder kirke- og kulturmedarbejder, og som tidligere hed sognemedhjælper. Vi tænker også, at uddannelsen kan bruges i de kristne organisationer, hvor der er brug for nogle, der engagerer sig i diakoni, sjælesorg, ledelse, børn og unge og andre ting, som ofte overlades til en teolog, der egentlig er uddannet til noget helt andet," siger DBI's rektor Børge Haahr Andersen

Både praktisk og teologisk sund
Rektoren lægger ikke skjul på, at DBI med den nye uddannelse appellerer til de samme målgrupper, som 3K-uddannelsen på Diakonhøjskolen og Diakonissestiftelsen henvender sig til.
"Men 3K er en professionsbachelor, og vores uddannelse er en universitetsuddannelse, som man

Adjunkt Nicolai Techow underviser teologistuderende i 1 Petersbrev på Dansk Bibel-Institut.

kan bygge ovenpå med de humanistiske fag, afrikastudier, kommunikation eller lignende."

Dertil kommer, at den teologiske profil er forskellig på de to uddannelser, fortsætter rektoren:

"Hvis man brænder for praksis og slet ikke orker de boglige fag, ville jeg normalt anbefale 3K bortset fra den bibelkritik, der følger med. Er man indstillet på det, kan man godt få noget konstruktivt ud af det, men det er da kunstigt, at man skal tage en uddannelse til noget godt ved at lære en masse bibelkritik, som man skal bruge stor energi på at

gøre op med undervejs og bagefter."

Håber på kontakt med ny målgruppe

Den nye uddannelse er en norsk bacheloruddannelse under Fjellhaug International University College ligesom DBI's nuværende bachelor i teologi. På uddannelsen følger man de almindelige teologistuderende og får i nogle fag det samme indhold som dem. Dog får man ikke sprogfagene, der tilsammen fylder 1,5 år af en uddannelse i teologi.

Børge Haahr Andersen mener, at den praktiske profil på uddannelsen på visse

punkter ligner den missionsnær uddannelse, som LM havde fra 1978-2005. Blot får man papirer på uddannelsen, som giver en række muligheder efterfølgende.

Men vil den nye uddannelse betyde, at flere vælger den klassiske teologiske uddannelse fra og derfor ikke tilegner sig evnerne til at læse Bibelen på original-sprogene?

Det tror rektoren ikke: "Nogle vil vælge den nye uddannelse frem for den klassiske. Men vores håb er, at vi får kontakt med en ny målgruppe, og at vi skaber et tilbud, som også flere kvinder vil finde attraktivt."

Jón Poulsen bliver ny præst i Ølgod Valgmenighed

Ølgod Valgmenighed har ansat Jón Poulsen som ny præst fra den 1. juni.

"Jeg glæder mig til at arbejde med gudstjenester og menighedens liv dér. Og til – sammen med menigheden – at gøre Ølgod Valgmenighed kendt i lokalområdet," siger Jón Poulsen, der kommer fra en stilling som præst i frimenigheden "Kirken ved Tange Sø", der ligger i Ans nord for Silkeborg.

Forsamlingsforbuddet under coronavirus-pandemien umuliggjorde, at menigheden kunne samles for at godkende ansættelsen på en generalforsamling. Derfor afholdt de en drive in-generalforsamling. Her afgav 149 af menighedens 400 medlemmer deres stemme, mens de blev i bilen. Derudover havde flere stemt pr. brev.

kl

Esajasskolen søger skoleleder

Esajasskolen, Hvidovre kristne friskole, søger en skoleleder, som brænder for at give skolens elever en god og stærk ballast for livet.

Derudover skal skolelederen kunne videreføre og udvikle en velfungerende skole, som bygger på de kristne værdier, trivsel og faglighed.

Skolen har ca. 250 elever fra 0.-9. kl. og en engageret og dygtig medarbejderflok. Desuden står skolen overfor et større byggeprojekt de kommende år.

Du kan læse stillingsopslaget i sin fulde længde på www.esajasskolen.dk, hvor du også finder mere information om skolen.

Ansøgningsfrist 28. april 2020

Arbejdsmæssig frihed med lønkomensation

Flere kirkelige organisationer benytter sig af mulighed

AF KAJA LAUTERBACH

En meget stor del af de arbejdsopgaver, som mange medarbejdere har, kan ikke løftes i den nuværende situation.

Sådan begrunder Indre Missions ledelse, at de har

benyttet sig af muligheden for at hjemsende medarbejdere på fuld løn med delvis lønkomensation fra staten.

I alt 74 af IM's ansatte blev hjemsendt fra den 26. marts. Statens ordning med lønkomensation løber frem til 9. juni 2020, og som det ser ud nu, forestiller IM's le-

delse sig, at det kan komme til at vare helt frem til denne dato.

"Vi opfatter ordningen som et privilegium, ikke mindst fordi lukningen af alle genbrugsbutikker og Hotel Hebron samt aflysning af mange rejser med Felix Rejser kommer til at koste

Indre Mission dyrt," siger generalsekretær Jens Medom Madsen.

IM er ikke den eneste kirkelige organisation, som sender medarbejdere hjem med lønkomensation fra staten. Både LM og Mission Afrika har også benyttet sig af muligheden.

**VELSKREVET
BIOGRAFI OM
MISSIONÆRLIV
I PERU**

ROAR STEFFENSEN

Kald det kærlighed
Missionærliv i Peru

LogosMedia | 248 sider | 249,95 kr.

»Bogen er velskrevet. Den rummer en god blanding af fortællende stof og principielle overvejelser ... med varme og humor fortælles om landets forhold og missionærfamiliens liv.«

TRO & MISSION

Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

Pædagog/lærer søges til barselsvikariatSe mere på www.økfd.dk**Børnehaveklasseleder**

På Thomasskolen skal vi fremover have to medarbejdere, der i fællesskab har ansvaret for børnene i 0. klasse. I samarbejde med vores nuværende børnehaveklasseleder, skal du stå for undervisningen, samarbejdet med forældrene og trivselsarbejdet i 0. klasse.

Vi forventer af dig

- At du har en relevant uddannelse som pædagog eller lærer.
- Har erfaring med at arbejde med børn i denne aldersgruppe.
- At du kan tilslutte dig og arbejde aktivt og positivt med på skolens værdier.
- At du vil indgå i et udviklende og samarbejdende fællesskab.

Vi tilbyder dig

- En skole og arbejdsplads med stor rummelighed.
- Et godt arbejdsmiljø med et godt fællesskab.
- Gode fysiske rammer.
- Engagerede og samarbejdende forældre.
- En fast stilling på ca. 85 %.

Ansøgningen skal være skolen i hænde senest den 14. april 2020.

Ansættelse og aflønning sker i henhold til gældende overenskomst mellem Lærernes Centralorganisation og Finansministeriet.

Ansøgning med bilag sendes til skoleleder Christian Bruun, cbr@thomasskolen.dk.

Kontakt Christian Bruun (31392102) for yderligere oplysninger, eller læs mere på www.thomasskolen.dk.

Thomasskolen er en kristen friskole i Skovlunde. Vi har 280 elever fra 0.-9. klasse og 35 medarbejdere. Skolen vægter den kristne profil højt og har et højt fagligt niveau og en god trivsel.

Kristen ung pige på 25 år søger bolig i Aarhus pr. 1/7 eller 1/8 – også gerne i bofællesskab – da jeg skal starte på studiet Professionsbachelor i Design på Via University College i Aarhus. Sofie Hejlesen, 53326099.

Følg LM på Facebook

facebook.com/dlmdk

FLEMMING BAATZ KRISTENSEN

På pilgrimsrejse i kirkeåret I og II

Lohse | 416-536 sider | 299,95 kr. pr. bog

Engageret gennemgang af alle kirkeårets tekster fra første til sidste søndag i kirkeåret.

»Bogen er en skøn blanding af fakta, sjælesorg, lovprisning, prædiken, inspiration til gudstjeneste, højtid, diakoni og mission og meget mere.«

BIRTHE NYRUP DAHL, SYGEPLEJERSKE, LEM ST.

 Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

VIDEBÆK KRISTNE FRISKOLE SØGER

Afdelingsleder til SFO

Nu har du muligheden for at søge en spændende stilling som afdelingsleder af Videbæk Kristne Friskoles SFO.

Stillingen ønskes besat den 1. august 2020, og ansættelsen sker i henhold til gældende overenskomst mellem Finansministeriet og LC.

Ansøgningen skal være skolen i hænde senest mandag den 13. april kl. 12.00 på mail til jf@vkfri.dk

Ansættelsessamtaler afvikles i uge 19.

Se hele opslaget på www.vkfri.dk

Har du spørgsmål, kan du kontakte skoleleder Jesper Friis på tlf. 51 84 37 97 / 97 17 23 24 eller skolens formand Jens Kr. Lynderup på tlf. 23 25 10 36.

Videbæk Kristne Friskole

www.vkfri.dk

VKF er oprettet af IM/LM • Skolen har 278 elever i 0.-9. kl. og ca. 80 børn i SFO • Afdelingsopdelt skole • Gode fysiske rammer • Pædagogisk nytænkning • Stor forældreopbakning • IT-klasser i overbygningen • 30 ansatte • Aktivt kirke- og missionshusmiljø.

ER DU VORES NYE LÆRER TIL INDSKOLINGEN?**DEN KRISTNE FRISKOLE I HOLSTEBRO SØGER LÆRER TIL INDSKOLINGEN**

Vi søger en lærer til indskolingen på Den kristne Friskole i Holstebro. Stillingen kan besættes som fuldtid eller deltid med start d. 1.8.20. I den aktuelle stilling skal der dækkes matematik. Desuden kan der være N/T, musik, kristendom, engelsk eller forskellige kreative fag. Andre fag kan også komme i spil så send frimodigt en ansøgning selv om du dækker disse fag.

Indskolingen består af 8 klasser, 11 lærere og en afdelingsleder, der arbejder sammen om at skabe et læringsmiljø, med struktur og tydelighed som grundlag for elevernes trivsel så deres potentiale udvikles. Trinnet har deres eget forberedelseslokal og arbejder tæt sammen i mindre teams.

Vi forventer af dig, at du brænder for:

- At lave spændende og god undervisning
- At give elever et værdimæssigt medspil og modspil
- At udvikle elevernes ressourcer
- At engagere dig i skolens udvikling
- At indgå i det kollegiale samspil
- At se mulighederne og arbejde for at virkeliggøre dem
- At være tydelig i dine forventninger til eleverne

Den kristne Friskole står ved sit kristne værdigrundlag. Det er derfor vigtigt, at du deler dette, og at du vil medvirke til, at det fastholdes som en integreret del af skolens hverdagsliv. Løn og ansættelse i henhold til overenskomst mellem Finansministeriet og LC. Kontakt gerne skoleleder Carsten Sørensen på tlf. 22 31 24 74 for at høre nærmere.

Ansøgningen skal sendes elektronisk til skolen på skeleleder@denkristnefriskole.dk. Der er løbende ansøgningsfrist og afvikling af samtaler, så send din ansøgning straks.

På Den kristne Friskole i Holstebro udfolder vi dagligt en vision om en skole med læring, trivsel og tro. Det skaber en dynamisk og velfungerende skole i vækst og udvikling. Vi er næste år ca. 415 elever på skolen fordelt på 20 klasser og 54 medarbejdere.

Vi har en teambaseret tilgang til samarbejde, og skolen er trindelt, så du vil blive knyttet til et trin i en mindre enhed.

DEN KRISTNE FRISKOLE
Valdemar Poulsens Vej 16
7500 Holstebro
Tlf. 9741 0510
kontor@denkristnefriskole.dk

www.denkristnefriskole.dk

DEN KRISTNE FRISKOLE I HOLSTEBRO

VIL DU VÆRE MISSIONÆR I CAMBODJA?

LM søger missionærer, der kan matche de behov, som bliver aktuelle de kommende år i Cambodja.

Aktuelt er det en:

Underviser til Phnom Penh Bible School

Læs om stillingen på dlm.dk/job/missionær. Andre faglige kompetencer har dog også interesse. Kontakt Luthersk Mission for en uforpligtende samtale om dine evner og vores behov fremadrettet.

Er du interesseret eller har spørgsmål, så kontakt missionskonsulent Bent Olsen på tlf: 41 57 82 37 eller på bo@dlm.dk.

THOMAS HOULER ►► Jeg har mine udfordringer med at regne ud, hvordan metoderne/konceptet kan bruges af mig i Danmark – så det må Guds ånd vise

Læs den, hvis du tør lade dig udfordre

BOGANMELDELSE
AF THOMAS HOULER

Jeff Vanderstelt:
Når Jesus fylder - om at være Jesu disciple i det helt almindelige hverdagsliv
LogosMedia 2020

224 sider – 199,95 kroner

Bogen er skrevet af Jeff Vanderstelt, der er præst i Soma-kirken i Tacoma, som han var med til at grundlægge for 17 år siden. Her møder vi gentagne gange spørgsmålene "Hvordan vil Gud bruge dig til at nå andre med evangeliet?" og "Hvordan være kirke?"

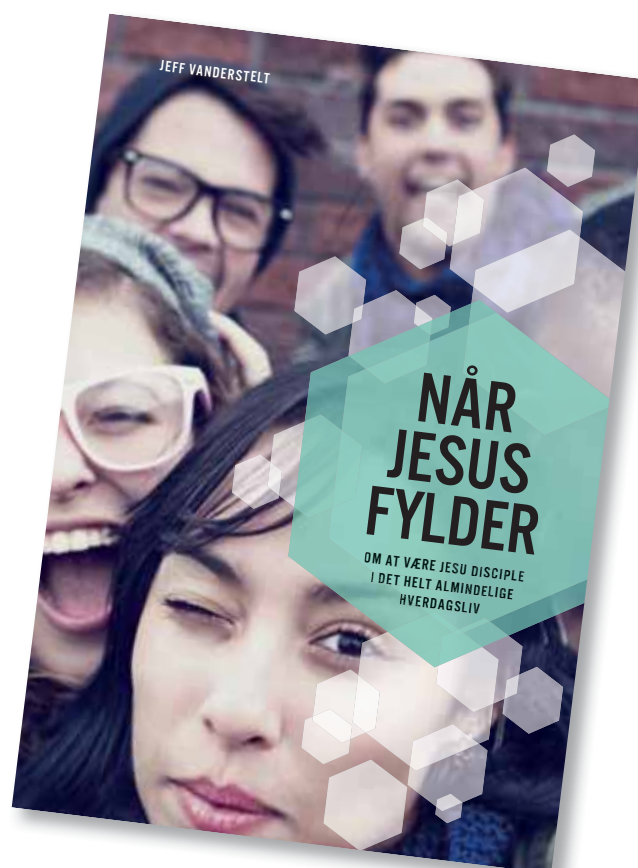
Jeff fører os ind i Soma-kirkens arbejde med missionale fællesskaber ved at fortælle om de udfordringer og glæder, som han har stået i.

Der er mange bevægende og trosstyrkende beretninger om, hvordan Gud har virket i mennesker både til frelse og til efterfølgelse,

men også om langstrakte og tålmodighedskrævende forløb. Vidnesbyrdet er tydeligt: Gud kalder, og mennesker får også i dag lov at få del i Guds rige, og kristne kan gøre en forskel, hvis vi rækker ud og står sammen om det i missionale fællesskaber.

Missionale fællesskaber er en måde at være kirke på og er kort fortalt grupper af børn og voksne, som ugentligt bruger tid på at spise sammen, fortælle og lytte til hinandens historier og behov, vokse i troen sammen, opleve behovet for Guds kraft og nåde – og ikke mindst lave aftaler med hinanden om, hvem de skal række ud til og vise Guds kærlighed til.

Konteksten er amerikansk, og jeg har mine udfordringer med at regne ud, hvordan metoderne/konceptet kan bruges af mig i Danmark – så det må Guds ånd vise. Men jeg tror, det vil være sundt for troen at se, hvordan Gud kan gribe ind i menneskers liv, men også at se, hvor afhængige

vi er af ham.

Læs bogen, hvis du vil inspireres af, hvordan Gud virker i dag i Soma-kirken, og hvis du tør lade dig udfordre

på din måde at være kristen og kirke på.

Bagerst i bogen er der et appendiks med skabeloner for missionale aftaler.

LEDER ►

Påskesejr over sygdom og død

CORONAVIRUS HAR TVUNGET Norditalien i knæ. Spanien og andre lande følger samme kurs. I Danmark holder sundhedssystemet lykkeligvis stadig stand takket være myndighedernes tiltag for at bremse smittespredningen. For omkring en måned siden udgav Sundhedsstyrelsen deres risikovurdering i den nuværende sundhedskrise. Her lød det, at man forventede, at 11.200 patienter ville have behov for indlæggelse og 2.800 for intensiv behandling. Minimum 1.680 patienter ville dø.

ALT STÅR I Guds faderhånd, synger vi i en salme af Grundtvig. Hvordan krisen kommer til at udspænde sig ved ingen af os. Det er ikke umuligt, at en, som læser disse ord, snart skal miste sit eget liv eller en af sine kære til coronavirussen eller til noget helt andet. Død og sygdom er ikke noget, vi skal tage let på – heller ikke selv om vi tror på Gud og har lagt vores liv i hans hånd. Men når vi tror på, at alt er Guds hånd, og at han er vores far, så er der trøst selv i død og sygdom. I Jesus kan vi være sikre på vores evige arv og løn, synger vi i samme salme.

For selv i mødet med en usikker fremtid og endda i mødet med døden ved vi, at Jesus har været der før os. Selv om han, fra før verden blev grundlagt, var bestemt til at løskøbe os (1 Pet 3,20), var han stadig dødsangst, da han skærtorsdag bad om at måtte slippe for korset (Luk 22,42-44). Angsten for døden var ikke ukendt for ham, selv om han vidste, hvad han skulle igennem, og vidste, at han ville gå sejrrig ud af sin grav.

Men fordi han brød ud af sin grav, ved vi også, at vores dystre fremtid ikke er det sidste. For hvis ikke Jesus kommer igen i herligheden inden, kommer døden til os alle, uanset om det så bliver ved coronavirussens hånd eller noget andet. På den anden side af døden er der liv for den, der stoler på Jesus. Det fjernede ikke Jesu angst, at han vidste, at han skulle opstå. Måske fjerner det heller ikke vores. Men det tager toppen af angsten. For den, der ved, at døden kun er midlertidig, har død og sygdom mistet sin virkelige kraft.

FOR I TROEN på Jesus har vi fået et evigt liv. Et liv, der er stærkere end døden. Hvor meget må vores liv da ikke strømme over i tak, tilbedelse og efterfølgelse af ham, der vandrede ud af sin grav påskemorgen og gav os del i det evige liv? I troen på ham er der i sandhed grund til at fejre påsken i år, trods isolation, ensomhed, sygdom, ja død.

Nicklas Lautrup-Meiner
ansv. redaktør

Synspunkt er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

SYNSPUNKT ►

Gymnasiekultur under kontant kritik

AF KURT WEST RØNNE
UDDANNELSESLÉDER
PÅ HKGYM

Det, der kommer i medierne om livet på de danske gymnasier, er sjældent så positivt: grænseoverskridende handlinger, useriøse elever og præstationsræs. Og der berettes om elever, der er ved at segne over de forventninger, der er til dem fagligt, samtidig med at de skal være på 24-7 og helst være populære og smarte samtidig.

Det er selvfølgelig ikke betegnende for alle gymnasier, men vi mærker det især på Hovedstadens Kristne Gymnasium ved, at vi jævnligt

bliver kontaktet af elever fra andre gymnasier, der er kørt fast i den gængse gymnasiekultur, hvor det drejer sig om at være øverst i popularitetshierarkiet, og hvor fester og druk er det egentlige omdrejningspunkt for samtaler og samvær. Mange gange på bekostning af den faglige fordybelse.

På HKGYM har vi ikke løst problemet fuldstændigt, men vi har fundet et modsvar via et begreb, vi kalder "være-dygtighed", som vi hele tiden har fokus på samtidig med fagligheden. Det handler om at være til stede og at give plads til at tænke over livets store spørgsmål og ikke bare drøne ud ad livets motorvej

med 130 kilometer i timen, fordi man skal nå det hele.

Vi tør også tage hul på livets store spørgsmål og tør sige ordet "Jesus" uden at rødme, fordi Jesus ikke bør være et tabu. Der skal være tid til både at begejstres og undres i dagligdagen.

Vi skal være glade for at være dem, vi er skabt til at være, vi skal være glade for at kunne lære, og vi skal være glade for at kunne være sammen med andre, der ser os – og selv være gode til at se andre.

Det betyder, at både resursestærke og dem med lidt flere udfordringer kan være her samtidig, uden at nogen bliver bremsede eller sat af.

Volontør

Randers LMBU søger en volontør m/k til en 20%-stilling. Løn: 4000,- pr. md. Opgaver i teenklub, socialt og efter dine evner, nådegaver og ideer.

Se randerskirken.dk

penta byg a/s

HOVED- OG
TOTALENTREPRISER
PENTABYG.DK

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

MERE NYT FRA LM ▶

Volontører ansat til Siem Reap

LM har ansat Malou Brask Drejer og Celina Bech til opgaver i Siem Reap, Cambodja i næste skoleår. De skal undervise lokale børn i engelsk og missionærbørn i dansk.

Kagebagning til fordel for lejr

I Cuzco mødes nogle af de unge før ungdomsmødet for at bage. Kagerne bliver solgt, og på den måde samler de ind til at kunne tage på lejr sammen.

dlim.dk/nyt

Online gudstjenester

Find dem, og vær med kl. 10.30 på dlm.dk eller tilliv.dk.
Langfredag: prædikant Dan Hessellund
Påskedag: prædikant Kristoffer Enevoldsen

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

LUTHERSK MISSION

07 | 10. APRIL 2020
ÅRGANG 120

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

▶ Det, vi kan lære fra Soma er, at kraften til kristenlivet er at finde i Jesus. Vi skal ikke spænde musklerne og arbejde hårdt i egen kraft

Peter Løf Mostrup Hansen

TEMA

Påske – frihed fra døden;

Jesus vandt over døden, da han genopstod. Derfor kan de, der tror på ham, se frem til et liv i uendelige mængder sammen med ham, siger sognepræst Jens Ole Christensen. Lis Limborg er handicappet og glæder sig til at kunne løbe i Himlen

Maria Kristesens
mand døde for fire år siden. Hun og hendes døtre finder hjælp i kristent enkenetværk

For bedemand Lars Frederiksen er døden et job. Men det minder ham også dagligt om det evige liv hos Gud

I september laver Felix Rejser en tur til Tanzania. Her bliver det muligt at besøge noget af LM's missionsarbejde

..... 4

..... 8

..... 3